

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Causa trium malorum in pœnam Daudi propositorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

manibus in seruitutem filium? Quibus oculis aspiciam seruientem? Quibus oculis discedenti valedicam? Quibus factum excusum sermonibus? Fili, ego te pro meo cibo vendidi. Funestior ergo iam pauperis mensa, quam diuitis. Ille addicit alienos, ego meum vendo. Ille necessitatem imponit, ego affero voluntatē. *Vi sit excusabilior causa; adiciam: Fili, pro fratribus tuis seruias, ut illis quarantur alimenta. Et Ioseph à fratribus suis in seruitutem venundatus est, postea & ipsos, & patrem paupit. Respondebit & ille: Sed non eum vendidit pater, sed fletum amissum. Sed postea etiam ipsi in potestatem diuitis venerunt, & vix postea potuerunt liberari. Genus eius diuitijs Egypti, multa atate, seruiuit. Vende me postremò pater ea condicione, ne diuites emant. Hac si fatear vera, quid faciam? Nullum vendam. Sed cum unum considero, omnes videbo fame pereuntes. Si unum tradam, quibus oculis videbo ceteros de mea impietate suspectos, ne alios quoque vendam? Quo pudore regrediar domum? Quo modo intrabo? Quo habitabo affectu? qui mihi ableganti filium, quem morbus non absumpsit? non mors abstulit? Qua conscientia considerabo mensam meam, quam sicut nouella oliuarum in circuitu tot filij vestiebant? Lapidem ista moueant. Quare his recensitis, istum epilogum adjungit Ambrosius: Hac pauper, te presente deplorat, & tibi, auaritia, aurem obstruit, nec mens tua facti miserabilis horrore mollitur. Totus populus ingemiscit, & solus diues non flecteris. Hæc D. Ambrosius, quæ sæpius cogitantur, dicuntur, fiunt à famem passis, & tamen auaros non flectunt; non molliunt lapideos, non frangunt ferreos. Sed quis pater talia audiendo, vel spectando Temperet à lachrymis? An non mille mortes ille huiusmodi miseræ in liberis videndæ atque experiundæ iure præoptet? Sed de hoc argumento plura se se offerunt à nobis discutienda.*

CAP V V T XI.

Cur pestem non solum præ bello, sed etiam præ fame in penam suam elegerit Dauid?

I.
2. Reg 24. 2.

Amem peste magis formidandam esse, etiam sapientissimi Regis calculo confirmatur. Iusserat Dauid populum numerari, & tamquam in populi sibi subiecti multitudine glorians superbe peccauit. Ad quod delictum

Etum etiam accessit, quod numeratio illa non sit facta secundum legem, in qua dicitur: *Quando tuleris summam filiorum Israël, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & non erit plaga in eis, cum fuerint recensiti.* In hac delicta incidere regem permisit Deus, populo propter alia delicta iratus. Ait enim sacra historia: *Et addidit furor Domini irasci contra Israël, commouitq; David in eis dicentem: Vade, numera Israël & Iudam.* Quo modo autem commouerit, id est, commoueri permiserit Dominus, ut David vellet populum numerari, alibi clariùs his verbis indicatur: *Consur-* Exod. 30. 12.
rexit autem satan contra Israël, & concitauit David, ut numeraret Israël. Ita, peccante & populo, & rege, populus cum rege, & rex in populo suo est punitus. *David populum numerando peccauit,* 2. Reg. 24. 16.
 ait S. Gregorius, *& populus pœnam suscepit, quia secundum meritum plebium disponuntur corda rectorum.* Incidunt in peccata etiam qui Deum alioquit timent, sed citò in viam reuertuntur, conscientia stimulante. *Itaq; percussit cor Dauid eum, postquam numeratus est populus: & dixit David ad Dominum: Peccavi valde in hoc facto: sed precor, Domine, ut transferas iniquitatem serui tui, quia stultè egi nimis.* 1. Paralip. 21. 1.
 Agnouit culpam, doluit, accusauit se, pœnitentiam egit, veniam precatus est. Et veniam delicti dedit illi Deus, sed pœnam non remisit. *Surrexit itaq; David manè, & sermo Domini factus est ad Gad Prophetam, & Videntem Dauid, dicens: Vade & loquere ad David: Hac dicit Dominus: Trium tibi datur optio, elige unū quod volueris ex his, ut faciam tibi. Cumq; venisset Gad ad David, nuntiauit ei dicens: Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certè tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera, & vide quem respondeam ei, qui me misit sermonem. Dixit autem David ad Gad: Coarctor nimis: sed melius est, ut incidam in manus Domini (multa enim misericordia eius sunt) quàm in manus hominum. Im-* 2. Reg. 24. 10.
misitq; Dominus pestilentiam in Israël, de manè usq; ad tempus constitutum, & mortui sunt ex populo, à Dan usq; Bersabee, septuaginta millia virorum.

Eadem historia recensetur, in libro primo Paralipomenon, sed in pœna apparet non exigua diuersitas. Suprà enim dixerat Gad: *Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: hinc autem*